

SÓCRATES

JUICIO Y MUERTE DE UN CIUDADANO

de MARIO GAS i ALBERTO IGLESIAS direcció MARIO GAS

**IMPRO
RROGABLE!**

**NO LA DEIXIS
ESCAPAR**

Una coproducció de
Grec 2015 Festival de Barcelona,
Teatre Romea
i Festival Internacional
de Teatro Clásico de Mérida

JOSEP MARIA POU

CARLES CANUT

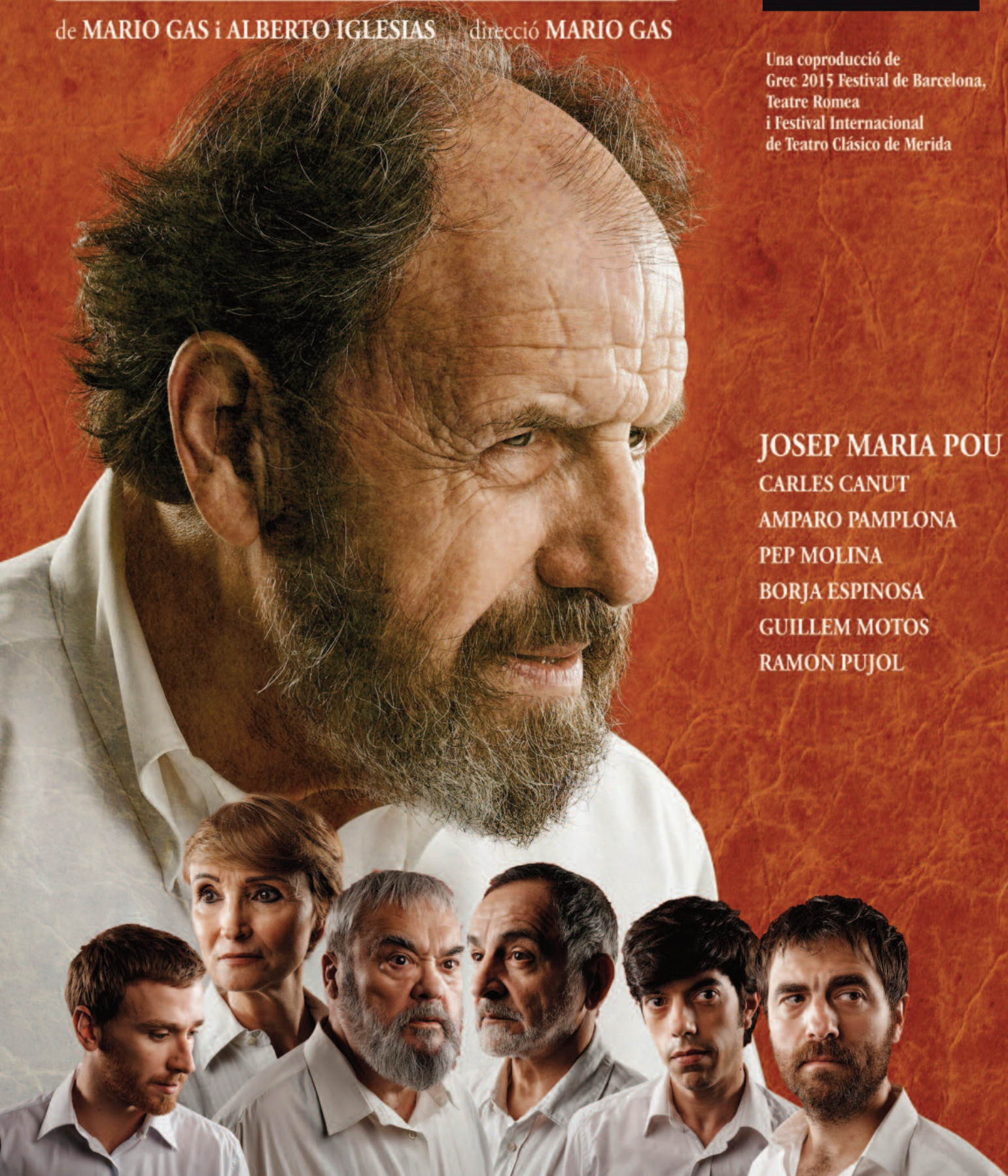
AMPARO PAMPLONA

PEP MOLINA

BORJA ESPINOSA

GUILLEM MOTOS

RAMON PUJOL

- Què?** *Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano*
- Qui?** Josep Maria Pou, Carles Canut, Amparo Pamplona,
Pep Molina, Borja Espinosa, Ramon Pujol i Guillem Motos
- Quan?** Del 10 de març al 23 d'abril
- On?** Teatre Romea

Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano torna al Teatre Romea a partir del 10 de març per tancar una intensa gira de gairebé dos anys per territori espanyol, en què ha acumulat més de 60.000 espectadors i ha exhaurit localitats en totes les representacions. El muntatge, l'èxit indiscutible de la temporada 2015-2016 del Teatre Romea, es podrà veure durant un període improrrogable, fins al 23 d'abril.

Josep Maria Pou encapçala un repartiment ple de grans noms del teatre en un text de nova creació signat per Mario Gas i Alberto Iglesias. L'obra recrea el judici a un filòsof -considerat el pare del pensament occidental-, condemnat a mort per denunciar la corrupció i advertir contra el paper supersticiós i manipulador de la religió oficial.

Sinopsi

A més de ser un dels pensadors més coneguts de l'antiga Atenes i mestre de Plató, Sòcrates està considerat el pare del pensament occidental. Ell, un savi que no va voler escriure els seus pensaments perquè trobava que tothom havia de desenvolupar els seus propis, va ser l'autor d'aquella irònica expressió amb què la Humanitat reconeix avui la seva ignorància: *"Només sé que no sé res"*. L'actor Josep Maria Pou dona vida al pensador, donant veu a un text escrit i dirigit per Mario Gas. Ell s'encarrega d'interpretar un Sòcrates que serà jutjat i condemnat pels seus conciutadans després d'haver denunciat la corrupció a Atenes i d'haver advertit contra el paper supersticiós i manipulador de la religió oficial. Acusat de menysprear els déus i corrompre la joventut, es va negar a fugir, com li proposaven els seus deixebles, quan va ser condemnat a ingerir una copa de cicuta. I la seva mort va acabar convertida en una de les morts més famoses de la història.

Avui parlarem de Sòcrates ...

I. Sòcrates mai va escriure ni una sola paraula. Tot i així, la filosofia grega es divideix i s'estudia, habitualment, en dues parts: els presocràtics i Sòcrates i els grans filòsofs posteriors. Déu n'hi do. Sense cap mena de dubte, Sòcrates és una figura fonamental del pensament occidental. La seva aura se segueix projectant a través del temps fins als nostres dies. La recerca de la veritat, la indagació, mitjançant el diàleg, sobre la moral, la honestat, la justícia, el coneixement de l'home -donant per suposat que l'inici és sempre una pregunta que incideix en el no-coneixement-, el converteixen en un ésser singular i, per descomptat, en un ésser perillós per a qualsevol tipus d'hipocresia, ja sigui individual, col·lectiva, o inclús estatal i... democràtica.

És aquesta condició insubornable el que el porta -després d'una larvada malvolença incubada durant més de vint anys- a ser acusat per éssers insidiosos propers al poder, de pervertidor de la joventut i que nega els déus oficials. El resultat, avalat per part de la ciutadania, no pot ser més terrible i injust: la ingesta de la cicuta que li produirà la mort.

Aquella jove democràcia no digeriria la independència, agudesa i ètica d'un home íntegre, valent, irònic, coherent i enfrontat per la seva actitud a les fosques d'un sistema anomenat democràtic disposat a devorar els més preuats dels seus fills. Això els sona?

Tot el que sabem sobre aquest home, que va decidir acceptar i assumir la sentència, mostrant així la seva altura moral i el seu compromís, es deu als escrits de Plató, Xenofont, Diògenes Laerci, Aristòfanes i altres; i com un riu de cabdal inesgotable, s'ha seguit escrivint al voltant d'ell fins als nostres dies.

Aquest és l'interès que segueix suscitant.

II. Des de la magnífica versió escènica d'Enrique Llovet per a Adolfo Marsillach i la seva companyia que va constituir tot un èxit el 1970, i més d'una versió en català d'Oriol Broggi, no estrenada, no conec cap altre text teatral que hagi abordat la figura del filòsof.

El text que firmem Alberto Iglesias i jo mateix, presenta Sòcrates i el seu entorn en "el judici i mort". I parafrasejant Jan Kott, pretén -sense alterar cap circumstància històrica- parlar de "Sòcrates, el nostre contemporani". Perquè entenem que el teatre és sempre -Brecht a l'horitzó- present. I en aquest cas un pont no historicista entre el passat i la nostra circumstància. Amb tots els instruments teatrals: personatges, conflicte, poètica, estètica, narrativa, imatge... que són pertinents a tot espectacle escènic.

III. Tinc la sort de dirigir una companyia excel·lent. Josep Maria Pou en estat de gràcia en la seva caracterització del filòsof: Pou, un extraordinari home de teatre, assumint socràticament l'elaboració del seu personatge. Amb ell, el gran Carles Canut, la fel·liç trobada amb Amparo Pamplona, la també fel·liç retrobada amb Pep Molina, i la presència de tres actors joves, potents, subtils i compromesos: Ramon Pujol, Guillem Motos i Borja Espinosa.

Tinc la sort també de comptar amb un equip fantàstic: Paco Azorín, Antonio Belart, Àlex Polls, Txema Orriols, Montse Tixé, Carlota Ricart, Goretti, Raimon Segura, Dani Guerrero i Alessandro Arcangeli. Vull agrair a Focus i al director del teatre Romea de Barcelona, Borja Sitjà, el suggeriment i oferta d'elaborar un espectacle sobre Sòcrates, que he assumit amb total i absolut entusiasme.

I com argumenta Sòcrates a l'espectacle dialogant amb les lleis d'Atenes: ... Com anava jo a resistir-me a tants i tan bons arguments? Bé, en realitat Sòcrates diu una altra cosa, però em venia de gust acabar així.

Ah! Com a coautor i director de *Sòcrates, juicio y muerte de un ciudadano*, dedico aquest espectacle al poble grec, i al seu govern, tot esperant que el cas de Grècia serveixi perquè avanci l'Europa dels ciutadans i retrocedeixi l'Europa del gran capital.

Així que, sense afegir-hi res més, preparats perquè...

"Avui parlarem de Sòcrates."

Que ho gaudeixin.

Mario Gas

La crítica ha dit ...

“Sócrates es José María Pou, que acerca su llama a las palabras del filósofo, y le da vida, cuerpo y mirada. Un Sócrates sensacional. Para mi gusto, una de las grandes interpretaciones de la carrera de Pou, y hay mucho donde escoger.”

Marcos Ordóñez, *El País*

“*Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano* ofereix una posada en escena d'un gran dinamisme en una interpretació de conjunt excel·lent.”

Joan-Anton Benach, *La Vanguardia*

“La posada en escena és nua: mana la paraula sobre l'acció que amaga ben poques sorpreses: Sòcrates tindrà la oportunitat d'escapar de la mort aprofitant la corrupció del sistema, però no hi accedirà.”

Jordi Bordes, *El Punt avui*

“El de Sòcrates s'afegeix dins la trajectòria de Josep Maria Pou a una llarga llista de grans personatges, sovint amb una força i una complexitat molt potents.”

Antoni Ribas Tur, *Ara*

“Sócrates nunca escribió una palabra, pero se ha convertido en piedra angular de la civilización occidental. Para la complejidad de este hombre se requiere un actor con la condición de piedra angular de la escena: por ejemplo, Josep Maria Pou. (...)

Y la solvencia del resto del elenco.”

Javier Villán, *El Mundo*.

“La obra recrea los últimos días en la vida del filósofo, en un drama de tintes trágicos, en el que sabemos, por descontado, la resolución del drama, y aún así nos mantiene hirviendo y tensos”.

Carlos Sala, *ABC*

Fitxa artística

Autors: Mario Gas i Alberto Iglesias

Direcció: Mario Gas

Repartiment:

Josep Maria Pou

Carles Canut, Amparo Pamplona, Pep Molina

Borja Espinosa, Ramon Pujol, Guillem Motos

Escenografia: Paco Azorín

Il·luminació: Txema Orriols

Figurista: Antonio Belart

Espai sonor: Àlex Polls

Ajudanta de direcció: Montse Tixé

Ajudant d'escenografia: Alessandro Arcangeli

Ajudanta de vestuari: Carlota Ricart

Estudianta en pràctiques de direcció: Selene Perdomo

Direcció de producció: Amparo Martínez

Cap de producció: Maite Pijuan

Producció executiva: Marina Vilardell

Regidoria: Montse Tixé / Anna Gas

Sastreria: Rosario Macias

Direcció tècnica: Moi Cuenca

Caps tècnics del teatre: Sergi Lobaco i Raúl Martínez

Construcció d'escenografia: Taller d'escenografia Sant Cugat

Confecció de vestuari: Goretti Puente

Espectacle en castellà

Durada aproximada d'1h 30 minuts

Una coproducció del Grec 2015 Festival de Barcelona, Teatre Romea
i Festival Internacional de Teatro Clásico de Mérida.

Amb la col·laboració de Teatre-Auditori de Sant Cugat.

Els autors

Mario Gas

Actor, director de cinema, teatre i òpera a més de gestor cultural. Com a actor de teatre ha treballat en una trentena de produccions, entre moltes altres: *Doña Rosita la soltera* (1980); *Èdip tirà* (1993); *La Orestíada* (2004); *Fausto* (2003); *Electra* (2003); *Don Juan* (2008); *A little night music* (2000); *Follies* (2012); *Julio César* (2013), o *El largo viaje del día hacia la noche* (2014), o *El filósofo declara* (2016).

Com a director teatral i d'òpera ha dirigit gairebé un centenar d'espectacles, entre els quals destaquen: *Martes de carnaval* (1995); *El zoo de cristal* (1995); *El rapte del serrallo* (1996); *Sweeney Todd* (1995); *La reina de bellesa* (1998); *A little night music* (2000); *La mare coratge i els seus fills* (2001); *The full monty* (2001); *Madame Butterfly* (2002); *La Orestíada* (2004); *Las troyanas* (2008); *Mort d'un viatjant* (2009); *Un tranvía llamado deseo* (2011); *Follies* (2012), o *Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano* (2014-2016); *Invernadero* (2015), o *Incendios* (2016).

Al llarg de la seva carrera ha recollit diversos premis: premi Butaca a la millor direcció teatral (*La reina de bellesa*); el Premi Nacional de Teatre (*Sweeney Todd*); dos premis Max a la millor direcció (*Sweeney Todd* i *Follies*) i un tercer com a millor espectacle de teatre (*La reina de bellesa*), o el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques (*La reina de bellesa*).

Alberto Iglesias

L'any 1993 va iniciar el seu treball per diversos teatres d'Espanya encarnant al jove Malcom de la tragèdia escocesa firmada per William Shakespeare i, a dia d'avui, compta amb l'estrena de més de quaranta obres en aquests 20 anys de carrera.

Els muntatges en els que ha participat abasten una ampla varietat d'obres clàssiques i contemporànies: Esquilo, Eurípides, William Shakespeare, Philip Marlowe, Valle-Inclán, Heiner Müller, Lope de Vega, Edmond Rostand, Angélica Lidell, Verónica Fernández, Miguel

Murillo, Enzo Cormann, David Mamet, Tennessee Williams, John Steinbeck...

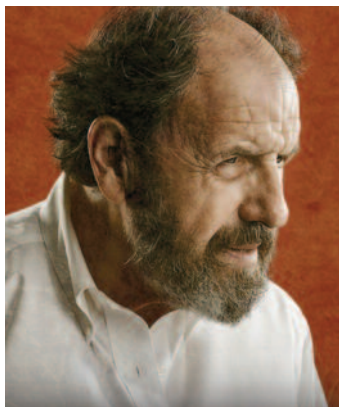
S'ha posat a les ordres de directors de la talla de José Carlos Plaza, Lluís Pascual, John Strasberg, Daniel Veronese, Mario Gas, Miguel del Arco, Etelvino Vázquez, Joao Mota o Enrique Vargas, a més a més de treballar amb nous valors de l'escena com Alfonso Ramos, Pablo Rivero, Antonio C. Guijosa o Javier Hernández-Simón.

Ha rodat dos pel·lícules de factura independent i quasi una dotzena de curtsmetratges a més a més d'haver participat en diverses sèries de televisió d'àmbit nacional com *Cuéntame* (2010), *Familia* (2013) o *Isabel* (2014).

Els seus últims treballs en el teatre han estat: *Hébuca* (2013), dirigida per José Carlos Plaza; *Serena Apocalipsis* (2013) (CDN Escritos en escena), dirigida per Antoni C. Guijosa; *De ratones y hombres* (2012), dirigida per Miguel del Arco; *Un tranvía llamado deseo* (2010), dirigida per Mario Gas; i *Glengarry Glenn Ross* (2009), dirigida per Daniel Veronese i *Cyrano de Bergerac*, dirigida per John Strasberg.

També ha rebut varis premis com el Premi millor actor de repartiment *XXII Premios Unión de Actores* per *De ratos y hombres* (2012); i va estar nominat a millor actor protagonista a *Premios Jara* per *El Ángel de la Luz* (2008) i millor actor de repartiment a *XX Premios Unión de Actores* per *Glengarry Glenn Rose* (2009).

El repartiment

Josep Maria Pou

Realitza estudis d'interpretació a la Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid (RESAD). La seva carrera com actor comença al 1968 amb la seva participació a l'històric muntatge d'Adolfo Marsillach, *Marat-Sade* de Peter Weis. Al 1970, una vegada finalitzats els seus estudis a la RESAD, s'incorpora a la companyia del Teatre Nacional María Guerrero sota la direcció de José Luis Alonso, on roman fins al 1973, i des de llavors, mentre continua treballant de forma habitual amb Alonso i Marsillach, afegeix al seu currículum altres teatres i altres directors: José María Morera, Miguel Narros, Pilar Miró, Mario Gas, Josep Maria Flotats, Sergi Belbel, Calixto Bieito...

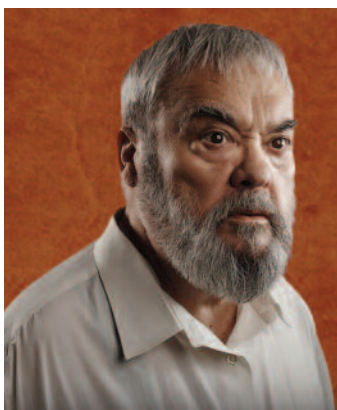
Les seves últimes temporades s'han comptat per èxit de públic i crítica en la seva doble vessant d'actor i/o director: *Àngels a Amèrica*, *Arte*, *Celobert*, *El Rei Lear*, *La cabra o ¿Qui és Sylvia?*, *Els nois d'Història*, *Su seguro servidor Orson Welles*, *La vida por delante*, *Truca un Inspector*, *Concha, yo lo que quiero es bailar*, *El tipo de la tumba de al lado*...

Pel Teatre Estatal de Turquia, ha dirigit *La Gran Sultana*, de Miguel de Cervantes, dins de la programació "Estambul 2010 Capital Europea de la Cultura".

És autor també de diverses traduccions i adaptacions del teatre anglès i americà més recent. Des de 1970 ha portat una carrera paral·lela de treball i èxits en cinema i televisió.

Ha obtingut nombrosos premis: Premi Gaudí d'Honor- Miguel Porter, Premi Nacional de Teatre del Ministeri de Cultura, Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya, Premi de Cultura de la Comunitat de Madrid, Premi Ricardo Calvo de l'Ajuntament de Madrid, tres Premis Max, Premi Sant Jordi de Cinematografia, Fotogrames de Plata, Premi Internacional Terenci Moix, quatre Premis de la Crítica Teatral de Barcelona, Premi de la Unión de Actores de Madrid, Premi de la Associació d'Actores i Directors de Catalunya, quatre Premis Butaca, Premi Teatre BCN, Premi Barcelona de Cinema, etc...

Actualment és Director Artístic del Teatre Goya de Barcelona.

Carles Canut

Des que va començar a actuar, l'any 1963, ha treballat en un centenar de produccions i en més de 6.000 funcions. Actualment és el director de la Fundació Romea per a les Arts Escèniques.

Els seus últims treballs han estat *La Taverna dels Bufons* de Martí Torras Mayneris i Denise Duncan (Teatre Romea, 2016-2017), *La Sra. Oliver* d'Iñaki Garz (2016); *Les bruixes de Salem*, dirigida per Andrés Lima (2016); *Sócrates, juicio y muerte de un ciudadano*, dirigida per Mario Gas (2014); *Sí, primer ministre*, dirigida per Abel Folk (2013), *Burundanga*, dirigida per Jordi

Casasnovas (2012); *Truca un inspector*, de J.B. Priestley (2011), pel qual està nominat al Premi Max 2012 com a millor actor de repartiment, i *La vida por delante* (2009-10) de Romain Gary, ambdues sota la direcció de Josep Maria Pou.

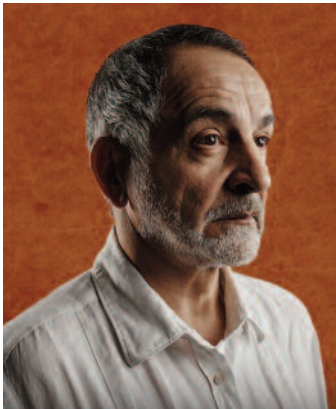
Entre les obres en què ha participat destaquen les dirigides per Calixto Bieito: *Tirant lo Blanc*, adaptació de la novel·la de Joanot Martorell; *Plataforma*, adaptació de la novel·la de Michel Houellebecq, estrenat al Festival Internacional d'Edimburg el 2006 i pel qual va rebre el Premi Max 2008 com a millor actor de repartiment; *Peer Gynt*, d'Henrik Ibsen, estrenat al Festival de Bergen (Noruega) el maig del 2006; *El rei Lear* de William Shakespeare, estrenat al Festival Grec 2004; *La ópera de cuatro cuartos*, de Bertolt Brecht / Kurt Weill, espectacle inaugural del Festival Grec 2002; o *Macbeth*, espectacle estrenat al Teatre Romea el 2002 i al Barbican Theatre de Londres.

També ha dirigit diversos espectacles i lectures dramatitzades i va ser subdirector del grup de teatre Rajatabla, el Taller de Teatro del Ateneo de Caracas, amb el qual va recórrer 21 països. També és cofundador de GOGO Teatre Experimental Independent, que va funcionar del 1963 al 1965 al si de l'Institut d'Estudis Nord-americans de Barcelona.

Amparo Pamplona

Actriu amb estudis de cant, dansa i solfeig al Conservatori de Música de Madrid i d'actuació i interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Madrid. Al llarg de la seva carrera ha interpretat personatges en obres importants com són: *Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano* de Mario Gas i Alberto Iglesias (Teatre Romea, 2014-2016); *Alejandro Magno*, *El Alcalde de Zalamea*; *La vida es un sueño*; *Don Juan Tenorio*; *Divinas palabras*; *Tango*; *Las Troyanas*; *La Orestíada*; *La cena del rey Baltasar*; *Agresión*; *El Malentendido*; *Numancia*; *Llama un inspector*; *Misericordia*; *La misma historia*; *La cabra o ¿Quién es Sylvia?*; *La historia del soldado*; *Katiuska*, entre moltes altres. A la televisió ha participat en sèries com *Amar es para siempre*; *La que se avecina*; *Águila Roja*; *Un Paso Adelante*; *Aquí no hay quién viva* o *El Comisario*. La seva activitat laboral la ha portat a donar classes d'interpretació i a escriure dues novel·les.

Pep Molina

Actor i cantant que durant anys va col·laborar amb la companyia *Dagoll Dagom* en els espectacles *Glups!* (1983) i *El Mikado* (1986), que van ser enregistrats i emesos per televisió.

Sobre els escenaris ha treballat a *Isabel, 3 carabel·les un embolicador* dirigides per Dario Fo; *Follies*, *Sweeney Todd*, *Guys & Dolls*, *En casa*, en *Kabul* dirigides per Mario Gas; *La señorita de Trevélez*, *L'home la bèstia i la virtut - cat i cast* dirigides per John Strasberg; *Tartuf*, *Noche de Reyes* dirigides per Konrad Zschiedrich; *La serventa amorosa* dirigida per Ariel

Garcia Valdés; *Ay*, *Carmela*, *Electra* dirigides per A. Simón; i *Yerma* dirigida per Narros. També ha treballat amb F. Madico, Carlo Boso, etc.

Va fer la dramaturgia i va dirigir *Yo maté a mi hija* (2015), i també va ser codirector de l'espectacle *Lorca eran todos* (2006) amb Pepe Rubianes, a qui Molina va dirigir a *Pay-pay* (1983), *Por el amor de dios* (1991) o *La sonrisa etíope* (2008).

En cinema ha rodat pel·lícules com *Tierra y libertad* (1995), *Un cos al bosc* (1996), *Un negre amb un saxo* (1989), *Faust 5.0* (2001), *Smoking-Room* (2002), *Rec2* (2009), *Inconscientes* (2004), *Los nombres de Alicia* (2005) o les TV-movies Fassman, (2015) *El Coronel Macià* (2006) i *Andorra. Entre el Torb i la Gestapo* (2000).

Des de fa 1996 anys dirigeix el festival benèfic *Guanya't el cel amb el pare Manel*, on hi participen figures de primer nivell com Pepe Rubianes, Joan Manuel Serrat, Miguel Ríos, Joaquín Sabina, Estopa, Manel Fuentes, Andreu Buenafuente o El Tricicle, entre molts altres.

Borja Espinoisa

És llicenciat en Art dramàtic pel Col·legi de Teatre de Barcelona. La seva formació ha continuat amb diversos cursos amb professionals com Javier Galitó-Cava, Andrés Lima i Rafael Spregelburd. Ha participat en una desena de sèries televisives. En cinema, recentment ha protagonitzat *El camí més llarg per tornar a casa*.

Les seves últimes aparicions dalt de l'escenari han estat a *Les bruixes de Salem* d'Arthur Miller dirigit per Andrés Lima (Teatro Valle-Inclán CDN, 2016 i Teatre Grec, 2015), *Els Cors Purs* dirigit per Oriol Broggi (Teatre

Romea, 2016), *Maria Rosa* dirigit per Carlota Subirós (TNC, 2016); *Sòcrates. Juicio y muerte de un ciudadano* dirigit per Mario Gas (Teatre Romea, 2015), *Waikiki-Honolulu* de Paul Berrondo (Teatre Romea, 2015), *L'orfe del Clan dels Zhao* dirigit per Oriol Broggi (Teatre Romea, 2014), *George Kaplan* dirigit per Toni Casares, (Sala Beckett, 2013/2014) i *Una vella, coneguda olor* dirigit per Sergi Belbel (TNC, 2011).

Ramon Pujol

Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre, ha complementat la seva formació a diferents centres nacionals com el Teatro de la Abadía, l'Obrador de la Sala Beckett, o El Pavón Teatro Kamikaze.

Com actor teatral ha interpretat papers en obres dirigides per Magda Puyo, Sergi Belbel, Xavier Albertí, Josep Maria Pou, Guillem Clua o Natalia Menéndez, entre d'altres, en espectacles com *En pólvora* (2006), *Espectres* (2008), *Los chicos de historia* (2010), *Smiley* (2012); *Terra de ningú* (2013) i *No feu bromes amb l'amor* (2015).

En cinema ha actuat sota la direcció de Montxo Armendáriz o Ventura Pons en pel·lícules com *El perfume: Historia de un asesino* (2006); *My way* (2007); *Lope* (2010); *Mil Cretins* (2011) i *No tengas miedo* (2011).

També ha participat en sèries de televisió com *La via Augusta* (2007); *Serrallonga* (2008); *Doctor Mateo* (2009); *Barcelona ciutat neutral* (2011); *Grand Nord* (2011) i *Ciega a citas* (2014).

Guillem Motos

Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre. Entre els seus treballs destaquen: *Montag 451* de Dionisio Sánchez i Xavi Álvarez, dirigida per Xavi Álvarez (Teatre Eòlia, 2017); *No hi ha bosc a Sarajevo*, escrita i dirigida per Begoña Moral (Sala Atrium, 2016); *Sócrates, juicio y muerte de un ciudadano* d'Alberto Iglesias i Mario Gas, sota la direcció de Mario Gas (Festival de Teatro clásico de Mérida, Teatre Romea'15 i 16); *La revolta dels àngels* d'Enzo Corman, direcció de Nicolas Chevalier (Teatre Akadèmia i cicle OFFSide Romea, 2015-2016); *Shakespeare on the beat*,

a partir de *Somni d'una nit d'estiu* de William Shakespeare, dirigida per Moisès Maicas (Festival Grec CCCB, 2014); *Contra l'amor* i *Contra la democràcia* d'Esteve Soler, dirigides per Carles Fernández Guiua (La Seca-espai Brossa, 2012).

Com a membre de la companyia Arcàdia, de la que és membre fundador, ha treballat a *La pols / Cenizas* (Sala Flyhard, La Villarroel, Teatro Fernando Fernán Gómez, 2015-2016) escrits i dirigits per Llätzer Garcia; *Kafka a la ciutat de les mentides* (Festival Grec de Barcelona, 2011), i *La terra oblidada* (Sala Flyhard, 2012), entre d'altres.

teatre**romea**

Hospital, 51 - 08001 Barcelona
www.grupfocus.cat - www.teatreromea.cat

Sòcrates,

Juicio y muerte de un ciudadano

Del 10 de març al 23 d'abril

Horaris:

De dimarts a divendres, 20 h

Dissabtes, 18 i 21 h

Diumenges, 18 h

Preus:

Des de 17 euros

Venda d'entrades
Taquilla Teatre Romea
www.teatreromea.cat

Preus especial per a grups
Promentrada
www.promentrada.com
93 309 70 04

Contacte de premsa
Anna Casasayas - Marta Ferrà
93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Més informació

El Teatre Romea rep el suport de

direcció: carles canut
fundacióromea
PER A LES ARTS ESCÈNIQUES

 el Periódico

 FOCUS

Institucions

Mitjans de comunicació

Empreses patrocinadores

